

YAMUK OKUL'DA İŞLER KARIŞIYOR

LOUIS SACHAR

Resimleyen: Aleksei Bitskoff

 tudem

YAMUK OKUL'DA İŞLER KARIŞIYOR

LOUIS SACHAR

YAMUK OKUL'DA İŞLER KARIŞIYOR

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 1995, Louis Sachar
resim hakları © 2021, Aleksei Bitskoff

İlk baskı 1995 yılında *Wayside School Gets a Little Stranger* adı ile
Harper Collins tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın telif hakları AnatoliaLit Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Louis Sachar
RESİMLEYEN: Aleksei Bitskoff
TÜRKÇELEŞTİREN: Mercan Yurdakuler
EDİTÖR: Yağmur Yavaş Aydın
DÜZELTİ: Ümit Mutlu
GRAFİK UYGULAMA: Nilgün Koç

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

İkinci Baskı: Ocak 2023 (2000 adet)
(Birinci baskı İletişim Yayınları tarafından gerçekleştirilmiştir.)

ISBN: 978-605-285-740-3
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden
yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz,
herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt
ya da diğer yollarla iletilemez.

YAMUK OKUL'DA İŞLER KARIŞIYOR

LOUIS SACHAR

Louis Sachar

1954'te New York'ta, East Meadow'da doğdu. İlk çocuk hikâyesini lisedeyken yazdı. Hikâyenin kahramanı, öğrencilerini elmaya çeviren Bayan Gorf adında kalpsiz bir öğretmendi. Üniversitede okurken Kuzey Kaliforniya'daki Hillside İlkokulu'nun bahçe gözetmeni olarak çalıştı. Çocuklar ona "Bahçe Öğretmeni Louis" diyordu. Bu kitaptaki karakterler de isimlerini Louis'in Hillside'da tanıştığı çocuklardan almaktadır. Louis Sachar, hukuk fakültesinden mezun oldu, ancak avukatlık yapmak yerine kitap yazıyor çünkü esas bu işi seviyor. "Yamuk Okul" serisi dışında başka birçok kitaba imzasını atarak uluslararası çoksatan çocuk edebiyatı yazarları kategorisine giren ve pek çok ödüle değer görülen Sachar, karısı, kızı ve iki köpeğiyle birlikte Teksas'ta yaşıyor, boş zamanlarında birç oynamaya bayılıyor.

Tudem Yayın Grubu'ndan Çıkan Kitapları:

Yamuk Okul'dan Yumuk Hikâyeler (roman)

Yamuk Okul Yıkılıyor (roman)

Yamuk Okul'da İşler Karışıyor (roman)

Aleksei Bitskoff

1979'da Estonya'da doğdu. 2010 yılında Londra Camberwell Üniversitesi İllüstrasyon bölümünde akademik kariyerini tamamlayan Bitskoff, tüm dünyadan çeşitli yayınevleriyle çalışarak onlarca çocuk kitabı resimledi, kitap kapağı tasarladı. Pek çok ödüle değer görülen illüstratör karısı ve iki çocuğuyla birlikte Londra'da yaşıyor, çizmeye ve üretmeye devam ediyor.

Carla ve Sherre'ye, sevgiyle...

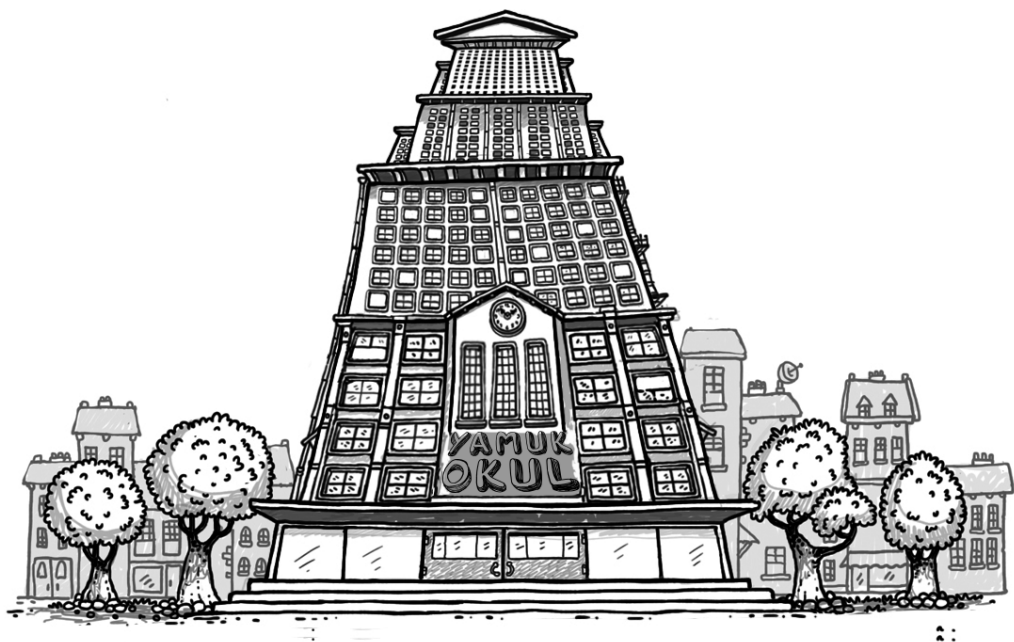

BÖLÜMLER

1. AÇIKLAMA.....	9
2. MÜDÜRÜN DUYURUSU.....	14
3. ŞİİR.....	18
4. DOKTOR PICKLE	23
5. DÜŞ KIRIKLIĞIYLA BİTEN BİR HİKÂYE.....	27
6. EVCİL HAYVAN GÜNÜ.....	33
7. YASAK SÖZCÜK	39
8. NOEL BABA.....	43
9. BAYAN JEWLS'TAKİ DEĞİŞİKLİK	51
10. BAY GORF.....	56
11. SESLER.....	62
12. BURUN	67
13. YENİ ÖĞRETMEN.....	72
14. BİR AMPUL, BİR KALEMTİRAŞ, BİR DEMLİK VE BİR ÇUVAL PATATES	77
15. YAMUK OKUL'DA BİR FİL.....	82

16. BAY POGÖ	87
17. ÇOCUKLAR BAYAN DRAZİL'DEN KURTULMAYA NASIL KARAR VERDİLER?.....	92
18. MAVİ DEFTER	96
19. KÜÇÜK BİR ARA	100
20. ASANSÖRLER	107
21. SONUNA KADAR AÇ.....	109
22. JANE SMITH	113
23. KULAKLAR.....	118
24. YÜZÜNDEN DÜŞEN BİN PARÇA.....	124
25. KABAHAATLİ	130
26. AYAKKABI BAĞCIĞI DEYİP GEÇMEYİN ..	134
27. YÜKSEKTOP.....	139
28. ÇOK ÖZEL BİRİNE ÇİÇEK	145
29. AKILSIZ	149
30. KÜÇÜK YABANCI.....	154

1

AÇIKLAMA

Tam iki yüz kırk üç gün boyunca, yapayalnız bir tabela, eski okul binasının ön cephesinde asılı kaldı.

YAMUK OKUL TAMİRAT NEDENİYLE KAPALIDIR

Bazı günler çocuklardan biri gelip tabelaya bakıyor, sonra da üzgün üzgün yürüyüp gidiyordu.

Bazı günlerse başka bir çocuk gelip tabelaya bakıyor, başının üzerinde amuda kalkıyor, sonra da üzgün üzgün yürüyüp gidiyordu.

Louis, gelip giden çocukları izliyordu.

Ama hiçbirine, “Merhaba!” demiyor, çocuklar geldiğinde saklanıyordu.

Okulun tamiratını o yapıyordu.

Louis önceden Yamuk Okul’un bahçe öğretmeni idi. Topları dağıtır, teneffüslerde çocuklarla oynardı.

Okul kapanınca çocuklar başka okullara gönderildiler. Hem de hepsi birbirinden korkunç, ayrı ayrı okullara...

Louis, çocuklarla konuşursa ağlamaktan korkuyordu.

Bu arada çok çalışıyordu. İki yüz kırk iki gün boyunca canını dişine takarak çalıştı. Eşyaları itip çekti. Her yeri süpürüp sildi. Binayı bir an olsun terk etmedi. Geceleri on ikinci kattaki öğretmenler odasında, kanepenin üzerinde uyudu.

Bazı günler umutsuzluğa kapıldığı da oluyordu tabii ama pes etmedi.

İşin en berbat tarafıysa kokuydu. Sık sık koşup camdan kafasını çıkararak hava almak zorunda kalıyordu. Ne zaman işi bırakmak istese, aklına o korkunç okullara giden zavallı çocuklar geliyor, o zaman işine daha da sıkı sarılıyordu.

Nihayet, iki yüz kırk üç günün sonunda, okul açılışa hazır hâle geldi.

Yani, neredeyse... Ufak bir sorun vardı sadece.

Louis birdenbire binanın içinde, belki de kendi kafasının içinde, “Möö!” diye bir ses duydu.

Elleriyle kulaklarını tıkayıp ses geçene kadar, “Duymuyorum, duymuyorum, duymuyorum,” dedi.

Yamuk Okul’un kıyısını köşesini onarıp cilalamıştı. Okulda inek minek yoktu artık. Emindi bundan! Ama yine de arada bir, “Möö!” diye bir ses duyuyordu işte. Ya da duyduğunu zannediyordu.

Kapıdaki tabelayı indirdi.

Yalnız, içeri girmeden önce, Yamuk Okul hakkında bilmeniz gereken bir şey var.

Yamuk Okul, her katında tek bir sınıf olan ama on dokuzuncu katı olmayan, otuz katlı bir bina.

Bayan Jewls, otuzuncu katta derse giriyor.

Bayan Zarves, on dokuzuncu katta derse giriyor ve Bayan Zarves diye biri yok.

Anladınız mı?

Güzel; o hâlde bana da anlatın.

“*Louis!*” diye bağırdı biri.

Louis kafasını çevirdiğinde kendisine doğru koşan kırmızı-mavi bir palto gördü. “Merhaba Sharie!” dedi. Kızın yüzünü görememişti ama paltonun içinde bir yerlerde olduğunu biliyordu.

Sharie, Louis’in kucağına atladı.

“Geri döndüğün için çok sevinçlisin, değil mi?” dedi Louis.

“Hem de nasıl!” dedi Sharie. “Artık uyuyabilirim!”

Eski arkadaşlar bahçede toplaşıyordu.

“Merhaba eski dostum!” dedi John.

“Selam kanka,” dedi Joe.

“Bebel!” diye bağırdı Calvin bahçenin bir ucundan.

“Calvin!” diye bağırdı Bebe bahçenin öteki ucundan.

Birbirlerine koşup çarpıştılar.

“Selam Eric, seni gördüğüme çok sevindim,” dedi Eric.

“Ben de öyle,” dedi Eric. “Aa, bak, Eric geliyor!”

“Merhaba Eric! Merhaba Eric!”

“Merhaba Eric.”

“Merhaba Eric.”

Kathy bile herkese *merhaba* dedi.

“Selam Kocakulak!” dedi Myron’a, sırtına bir tane patlatarak. “Ne var ne yok Kokarca?” diye sordu Dameon’a. “İki yüz kırk üç gündür yıkanmıyorsun herhâlde. Merhaba Allison. Görmeyeli daha mı çirkinleştin, yoksa hep böyleydin de ben mi unutmuşum?”

“Kazağın çok güzel Kathy,” dedi Allison. Herkese daima hoş şeyler söylemeye çalışırdı.

Kathy, Terrence’a geçti. “Seni gördüğüme çok sevindim Terrence!” dedi.

“Öyle mi?” diye sordu Terrence.

“Evet,” dedi Kathy. “Şimdiye kadar hapsi boylamışsındır sanıyordum.”

Todd bahçeden koşa koşa geldi.

“Merhaba Todd!” diye bağırdı Sharie, tam Louis’in kuşağının dibinde.

Todd koşmaya devam etti.

“Selam Todd!” diye seslendi Jason. “Seni görmek ne güzel!”

“Merhaba Todd!” dedi Myron’la D.J.

Ama Todd yanıt vermeden okul binasına doğru koşmaya devam etti.

Sonra da Yamuk Okul’u öptü.

O kadar okul dururken Todd'u en kötüsüne yollamışlardı. Korkunçtu! Her sabah...

Durun bir dakika. Söylememe gerek yok ki. Zaten biliyorsunuz.

Todd sizin okulunuza gelmişti, değil mi?

2

MÜDÜRÜN DUYURUSU

Dameon merdivenleri aceleyle çıkıyordu. Hayatta en sevdiği öğretmenini, Bayan Jewls’u bir an önce görmek için sabırsızlanıyordu.

Ancak otuzuncu kat, hatırladığından daha da yukarıdaydı. Hem de on dokuzuncu kat olmadığı hâlde.

Otuzuncu kata ulaştığında bacakları tutulmuş, dalağı şişmiş, spor ayakkabılarının vurduğu topukları su toplamıştı.

Sınıfa dalar dalmaz yere yığıldı. “Merhaba Bayan Jewls,” dedi nefes nefese.

“Merhaba Dameon. Hoş geldin!” dedi Bayan Jewls.

Dameon kafasını kaldırıp ona baktı. Bayan Jewls’ta bir değişiklik vardı sanki ama ne olduğunu çıkaramadı.

“Ah, Dameon, bana bir iyilik yapar mısın?” diye sordu Bayan Jewls.

“Tabii,” dedi Dameon.

“Kalemimi öğretmenler odasında unutmuşum,” dedi Bayan Jewls. “Gidip getirebilir misin?”

“Tabii, hiç sorun değil,” dedi Dameon.

“Sarı renkli,” dedi Bayan Jewls. “Arkasında kırmızı silgisi olan bir kurşun kalem.”

Dameon ayağa kalkıp merdivenleri inmeye koyuldu.

Öteki çocuklar oflaya poflaya, birer birer sınıfa giriyordu. Hepsi kondisyonlarını kaybetmişti.

Ama elbette yeniden Bayan Jewls’un sınıfında oldukları için heyecanlıydılar. Sınıfın her köşesinde sevinç çığlıkları yankılanıyordu.

Bayan Jewls elini havaya kaldırdı.

Herkes sustu, Joy bağırmayı kesti.

Bayan Jewls çocuklara eski sıralarına oturmalarını söyledi. “Gittiği okulda yeni bir şey öğrenen var mı aranızda?” diye sordu.

Mac parmak kaldırdı. “Ben! Ben!” diye inledi.

“Evet Mac,” dedi Bayan Jewls.

“Uygarlık!” diye ilan etti Mac.

“Ne olmuş uygarlığa?” diye sordu Bayan Jewls.

“Onu öğrendik,” dedi Mac.

“Çok etkileyici,” dedi Bayan Jewls. “Arkadaşlarına uygarlıkla ilgili bir şeyler anlatmak ister misin?”

Mac bir an düşündü. “Hatırlamıyorum ki,” dedi. “Ama öğrendik.”

“Çok iyi, aferin Mac,” dedi Bayan Jewls. “Başka?”

Rondi parmak kaldırdı. “Buharlaşıma,” dedi.

“Güzel,” dedi Bayan Jewls. “Nedir buharlaşma?”

“Bilmiyorum,” dedi Rondi.

Dana parmak kaldırdı. “Ben abartmayı öğrendim,” dedi. “Öğretmenim başka hiçbir şey anlatmıyordu zaten. Bu konuda on bin tane filan yazılı olduk. ‘Abartma’yı yanlış yazanı öldürüyordu öğretmen.”

“Çok güzel Dana!” dedi Bayan Jewls. “Dersini iyi öğrenmişsin.”

“Öyle mi?” dedi Dana.

Bayan Jewls omuz silkti. “Galiba kaldığımız yerden devam edeceğiz.”

Tam o sırada, hoparlörlerden Bay Kidswatter’ın sesi duyuldu. “Günaydın çocuklar.”

Bay Kidswatter, okulun müdürüydü. Öğrencilerin, kendisine “Günaydın Bay Kidswatter,” diye cevap vereceğini zannettiği için sözlerine devam etmeden önce bir an durdu.

Ama kimse cevap vermedi.

Sharie kafasını kocaman paltosuna gömüp gözlerini kapadığı gibi uykuya daldı.

“Yamuk Okul’a yeniden hoş geldiniz!” dedi Bay Kidswatter. “Geri döndüğümüze çok memnunum,

onu söyleyeyim. Bu sabah pırıl pırıl, cıvıl cıvıl yüzlerinizi görmek harikaydı.

Hepinizi özlemişim. Bayan Mush,

siz de hoş geldiniz. Bugün öğle yemeğinde fırında mor soslu ciğer var. Bayan Mush aslında bunu okul kapanmadan önce pişirmiş ama hâlâ lezzetliymiş!”

“Eminim öyledir,” dedi Myron.

“Güvenlikle ilgili bir uyarım olacak. Uzun süredir okulumuzun merdivenlerini kullanmıyorsunuz. İnip çıkmayı unutmuş olabilirsiniz. Bir kaza olsun istemiyorum. O yüzden şu küçük kuralı aklınızdan çıkarmayın: Yukarı çıkarken merdivenlerin sağından, aşağı inerkense solundan yürüyün. Böylece sorun çıkmaz. Evet, bugünlük bu kadar. Lütfen unutmayın, ben sizin arkadaşınızım. Siz de benim arkadaşımsınız. Bir dosta ihtiyacınız olduğunda daima bana gelebilirsiniz.”

“Ne güzel,” dedi Bayan Jewls.

“Palavra! Jamaika’da güzel güzel güneşlenirken faks geldi. Neymiş, lanet okul açılıyormuş. Çocuklar bana bulaşmasa iyi olur. Arkadaşmısınız. Şu laflarıma bak! O sümüklülerle arkadaş olmayı kim ister? *Ne?* Bana sus deyip durma. Sen sus! Ne açık? Yani dediklerimi duyuyorlar mı? E nasıl kapatılıyor? Hangi düğme? Kırmızı düğme filan görmüyorum ben. Kırmızı düğme yok burada. Hah, bura...”

SIKI DURUM! Tam 243 gün boyunca
kapalı kalan **YAMUK OKUL** sonunda
yeniden **AÇILIYOR!**

Aylar sonra birbirlerine kavuşan öğrencileri
yine **ENTERESAN** günler bekliyor. Üstelik bu
kez işler **İYİCE** karışıyor! Sınıfa **EVÇİL HAYVAN**
yerine kardeşini getiren öğrenci kim? Paul,
Leslie'nin saçlarını çekmeyi **NASIL** bırakıyor
ve bunun **TURŞUYLA** ne ilgisi var? Bay Gorfün
ÜÇÜNCÜ burun deliğinin gizemi ne? Peki
ya Bayan Jewels'teki değişiklik **NELERE** yol
açacak?

Kitapları milyonlarca çocuk tarafından okunan,
Newbery Madalyası sahibi Louis Sachar'dan,
kahkahalar attırırken düşündüren hikâyeler...

Türkçeleştiren: Mercan Yurdakuler

tudem.com

 tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-740-3

